

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215820
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714215820.3

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom 1.Y. XXX/XX, XXX XX T., zastúpený advokátom JUDr. MUDr. Miroslav Pavlák, so sídlom Moyzesova 1744, 020 01 Púchov, proti žalovanému Thorpe Recovery, s.r.o., IČO: 46 662 324, so sídlom Stráž 8419, 960 01 Zvolen, zastúpený advokátom JUDr. Peter Psoťka, so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, o vylúčenie veci z exekúcie, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 339,85 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Petrovi Psoťkovi, advokátovi AK Zvolen so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 42 193 389, do 15 dní odo dňa jeho právoplatnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim žalobným návrhom zo dňa 10.11.2014 domáhal voči žalovanému vylúčenia uplatňovanej pohľadávky v exekučnej veci oprávneného Thorpe recovery, s.r.o. proti povinnému L. V., nar. XX.XX.XXXX v exekúcií vykonávanej súdnym exekútorom R.. L. Z., Exekútorský úrad Zvolen, Stráž 223, č. konania EX2522/14 na základe poverenia na vykonanie exekúcie udeleného Okresným súdom v Považskej Bystrici, sp.zn. 10Er/519/2014 vo výške nároku, zmluvná pokuta vo výške 0,1% denne zo sumy 144,94 Eur od 01.01.2010 do zaplatenia.

Svoj návrh odôvodnil žalobca tým, že ako povinný existenciu exekučne vymáhaného nároku popiera z dôvodu, že uvedeným platobným rozkazom judikovanú povinnosť presne v zmysle jej jasného doslovného znenia splnil dňa 10.09.2009. Žalobca vzhľadom na to podal proti exekúcií aj námietky v ktorých argumentoval obdobne ako uvádza v žalobe a teda, že žalovaný ako oprávnený je veriteľom len príslušenstva istiny a nie samotnej istiny uplatňovanej v exekučnom konaní, ktorá na neho bola postúpená. Žalobca má za to, že právny predchodca žalovaného si nepresne uplatnil svoju pohľadávku v konaní 8Ro/186/2008, keď v návrhu a následne v platobnom rozkaze bola uplatnená zmluvná pokuta vo výške 0,1% denne zo sumy 144,94 Eur od 01.01.2010 do zaplatenia, hoci reálne sa vymáha zmluvná pokuta vo výške 0,1% denne zo sumy 144,94 Eur od 01.01.2010 do zaplatenia istiny. Žalobca má za to, že vadná formulácia žalobného petitu je vykladaná na ťarchu žalobcu ako povinného v exekučnom konaní. Žalobca má za to, že neexistuje žiadna exekvovateľná pohľadávka a exekúcia je plne neopodstatnená, keďže nie je pravá a zanikla splnením dlhu.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 10.12.2014. V odôvodnení žalovaný uviedol, že exekučné konanie EX 2522/14 u súdneho exekútora R.. L. Z. voči žalobcovi sa stále vedie, nakoľko nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti a súd námietky voči exekúcií zamietol. Žalovaný taktiež uviedol, že hoci žalobca opiera svoju žalobu o § 55 ods. 2 EP, avšak žalobný petit je v rozpore s akýmkoľvek petitom ktorý prípadne vyplýva z ustanovenia § 55 ods. 2 EP a teda nevidí žalovaný dôvod pre ktorý by mal byť podaný návrh na začatie konania podaný dôvodne. Žalovaný má

za to, že žalobcom podľa ustanovenia § 55 ods. 2 EP podaný návrh, je v celom rozsahu nedôvodný, nakoľko podľa predmetného ustanovenia nie je možné podať takýto návrh na začatie konania s tak uvedeným petitom, aký podal navrhovateľ. Súčasne má žalovaný za to, že podaný návrh na začatie konania nie je dôvodný ani pri aplikácii akýchkoľvek iných zákonných ustanovení. Žiadny zákonný predpis predsa neumožňuje povinnému aby prostredníctvom návrhu na začatie konania podaného v občianskom konaní mohol žiadať o vylúčenie pohľadávky vymáhanej v zákonne vedenej exekúcií. Žalovaný má za to, že takýmto postupom by došlo k porušeniu základných práv a princípov právneho štátu, keďže v prípade že žalobca nesúhlasil s pohľadávkou ako takou mal namietať v pôvodnom konaní 8Ro/186/2008. Taktiež žalovaný poukazuje na to, že námietky žalovaného boli v exekučnom konaní zamietnuté. Avšak aj naďalej má žalobca možnosť v prípade, že exekúciu považuje za nedôvodnú požiadať o zastavenie exekúcie príslušný exekučný súd. Žalovaný taktiež poukazuje na skutočnosť, že odporca nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný. Okrem iného žalovaný tvrdí, že náležitou určovacej žaloby je naliehavosť právneho záujmu, ktorý tu podľa vyjadrenia absentuje, nakoľko ho žalobca nepreukázal. Žalovaný teda navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a požiadal o náhradu trov.

Súd vo veci nariadil na deň 30.03.2015 pojednávanie, ktoré bolo odročené bez prejednanja na deň 25.05.2015. Na pojednávanie sa dostavil žalobca aj so svojim právnym zástupcom a taktiež právny zástupca odporcu. Žalobca na pojednávaní uviedol, že trvá na podanom návrhu. Žalobca na otázku súdu doplnil, že voči platobnému rozkazu nepodal odpor nakoľko chcel mať s celou záležitosťou už pokoj a preto zavolať do advokátskej kancelárie žalovaného aby mu vypočítali presnú sumu, ktorú má uhradiť a on ju následne uhradil a mal to všetko za vybavené. Žalovaný zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe.

Na pojednávaní konanom dňa 14.09.2015 účastníci uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania a v rámci záverečných rečí len opätovne zdôraznili tvrdenia z predchádzajúcich vyjadrení.

Súd na základe písomných podaní účastníkov, ako aj na základe predložených listinných dôkazov - platobného rozkazu č.k. 8Ro/186/2008 zo dňa 15.01.2009 vydaného Okresným súdom Považská Bystrica, Upovedomenia o začatí exekúcie EX2522/14 zo dňa 08.07.2014 vydaného súdnym exekútorom R.. L. Z., potvrdenia o vklade sumy 222 Eur v hotovosti žalobcom od Slovenskej sporiteľne a.s., návrh na vydanie platobného rozkazu podaného advokátom R.. L. Z., vyjadrenia k námietkam povinného proti exekúcií zo dňa 25.08.2014, Oznámenia vo veci návrhu na vykonanie exekúcie, Uznesenia č.k. 10Er/519/2014-40 zo dňa 18.12.2014 a č.k. 10Er/519/2014-27 zo dňa 17.10.2014 vydaných Okresným súdom v Považskej Bystrici a ďalších listinných dôkazov zistil tento skutkový stav:

Žalobca je povinným v exekučnom konaní vedenom pod sp. Zn. EX2522/14 vedenej u súdneho exekútora R.. L. Z. na exekútorskom úrade Zvolen, pre oprávneného Thorpe recovery s.r.o., ako právneho nástupcu na ktorého bola postupne postúpená pohľadávka zo zmluvnej pokuty, ktorá je predmetom exekučného konania. Plnenie bolo priznané žalovanému na základe Platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Považská Bystrica v konaní 8Ro/186/2008 voči ktorému nepodal žalobca odpor, ale túto pohľadátku uhradil podľa pokynov právneho zástupcu oprávneného a ďalej mal za to, že vec je pre neho ukončená. Žalobou v konaní 6c/186/2014 sa žalobca domáha, aby súd určil, že pohľadávka uplatňovaná v exekučnom konaní je vylúčená z exekúcie. Žalovaný má za to, že v predmetnom konaní nie je pasívne legitimovaný a taktiež uvádza, že žalobca sa podľa § 55 ods. 2 Exekučného poriadku ani nemôže domáhať vylúčenia predmetnej pohľadávky z exekúcie, takýmto konaním by došlo k zásahu do práv žalovaného a preto navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku návrhom na súde treba uplatniť aj zapretie pravosti, výšky alebo poradia niektorej z pohľadávok prihlásených na rozvrh výťažku v prípade, keď sa vykonáva exekúcia príkazom pohľadávky, prípadne predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľností alebo predajom podniku..

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenie, ako aj vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je v plnom rozsahu nedôvodná.

Odsek 1 zákonného ustanovenia vyjadruje jednu zo základných zásad exekučného konania, a to zásadu, podľa ktorej oprávnený má byť uspokojovaný výlučne z majetku povinného. Nemožno totiž vylúčiť, že úkony exekútora postihnú aj veci, ktoré nepatria povinnému, ale svedčí im právo tretej osoby, voči ktorému je exekúcia neprípustná. Chránia sa len práva k veci, a to hnutelnej alebo nehnuteľnej. Spravidla pôjde o vlastnícke a spoluvlastnícke právo tretej osoby. Odsek dva súčasne chráni veriteľov, oprávnených a povinných pri rozvrhu výťažku z predmetu exekúcie. Rozvrhové konanie je tvorené viacerými exekučno-právnymi vzťahmi vznikajúcimi medzi oprávneným, veriteľmi a povinným, ktorým sa musí poskytnúť procesná ochrana s cieľom, aby sa v exekučnom konaní uspokojili skutočne jestvujúce práva, v objektívne preukázanej výške a v zákonom ustanovenom a existujúcom poradí. Na vylučovaciu (excindačnú) žalobu podľa odseku 1 je aktívne procesne legitimovaná iba tretia osoba a pasívna legitimácia prislúcha oprávnenému. Tieto procesné legitimácie prechádzajú aj na právnych nástupcov tretích osôb a oprávneného. Povinný nie je účastníkom konania o vylúčenie veci z exekúcie a do úvahy neprichádza ani jeho účasť ako vedľajšieho účastníka. Povinný totiž nemá žiaden právny záujem na výsledku sporu o vylúčenie veci z exekúcie. Na podanie odporovej žaloby podľa odseku 2 je aktívne procesne legitimovaný podľa dôvodu odporu veriteľ povinného, oprávnený a povinný, ak sa nemôže domôcť procesnej ochrany inak (námietskami proti exekúcii, návrhom na zastavenie exekúcie). Pasívna legitimácia patrí len oprávnenému alebo veriteľovi povinného, proti ktorým bol uplatnený odpor. Právnym dôvodom žaloby môžu byť skutočnosti dokazujúce pravosť prihlásenej pohľadávky, ktorou rozumieme jej skutočnú hmotnoprávnu existenciu, platný vznik a trvanie v čase rozvrhového konania; preto ako dôvod odporu možno použiť aj právnu skutočnosť, ktorá znamená zánik pohľadávky (napr. kompenzáciou, preklúziou, splnením a pod.), výšku pravej pohľadávky, ktorá bola prihlásená, poradie pravej a v skutočne existujúcej výške prihlásenej pohľadávky, pravosť, výšku a poradie aj pohľadávok, ktoré neboli prihlásené na rozvrhové konanie. Tento záver navonok odporuje výslovnému zneniu § 55 ods. 2 EP, avšak potvrdzuje ho napríklad § 157 EP, v ktorom sa ustanovuje, ktoré pohľadávky, v akej výške a v akom poradí sa uspokojujú. Vzhľadom na vyššie uvedené, je zrejmé, že žalobou v zmysle § 55 Exekučného poriadku nie je možné aby sa povinný domáhal vylúčenia pohľadávky, ktorá je v konaní uplatňovaná oprávneným voči nemu, nakoľko v prípade že exekúciu považuje za nedôvodnú, sú mu zákonom dané iné práva a možnosti a preto je potrebné aby v predmetnej veci rozhodoval konajúci exekučný súd v rámci exekučného konania.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej O.s.p.) a § 149 O. s. p. súd priznal žalovanému náhradu trov konania vo výške 339,85Eur čo predstavuje trovy právneho zastúpenia. Žalobca si uplatnila odmenu určenú v súlade s § 11 ods. 1 vyhlášky a to 1/13 základu za úkony právnej služby v zmysle § 14 vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 05.12.2014, a vyjadrenie k žalobe zo dňa 05.12.2014, pojednávanie dňa 30.03.2015 1 základu, pojednávanie dňa 25.05.2015, pojednávanie dňa 14.09.2015). Ku každému úkonu si uplatnil aj režijný paušál v zmysle vyhlášky a taktiež aj náhradu za stratu času v súvislosti s pojednávaniami každú vo výške vo výške 13,98 Eur. Spolu právny zástupca žalovaného vyčíslil trovy konania vo výške 339,85 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovy (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolať sa proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).